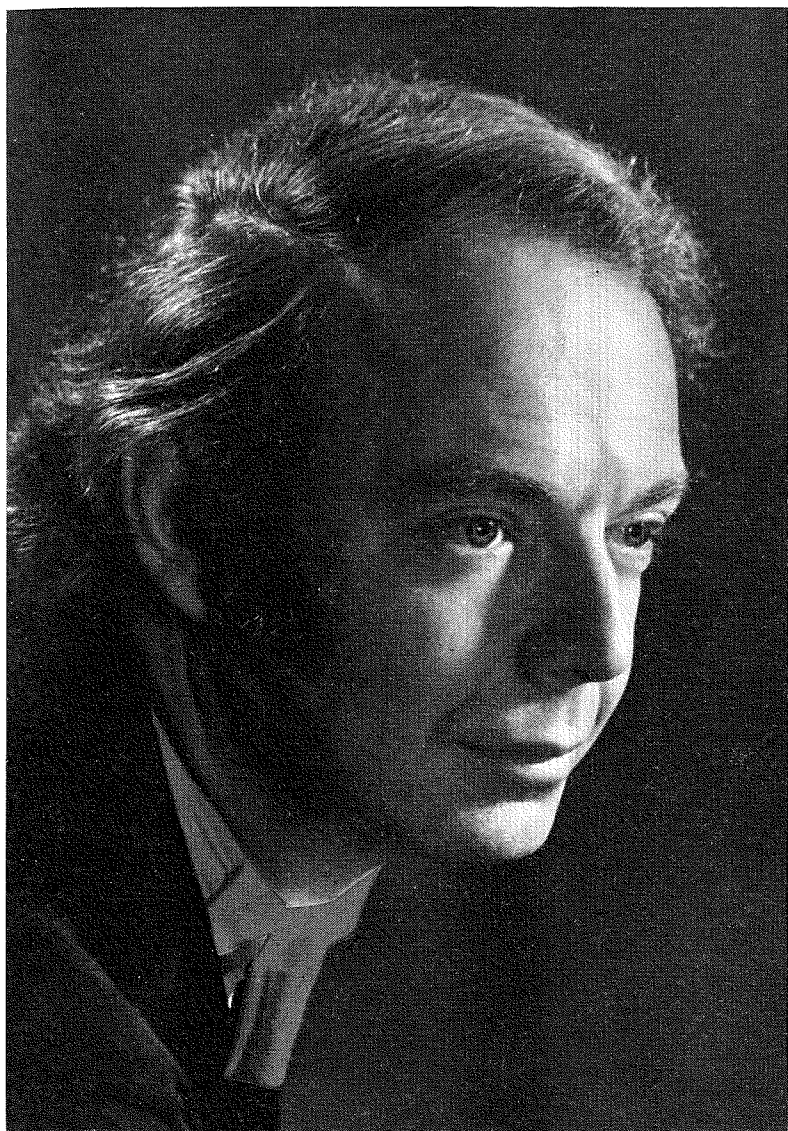

HOLLAND FESTIVAL 76

De Nederlandse Operastichting
Of Mice and Men

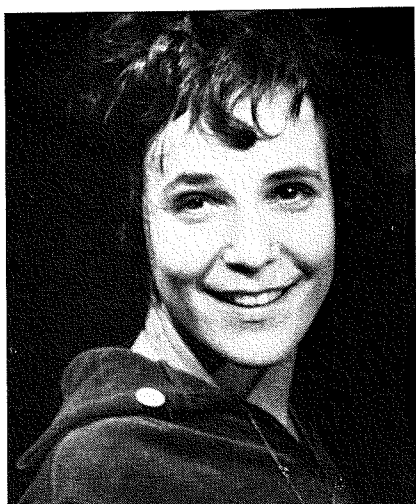

Michael Charry

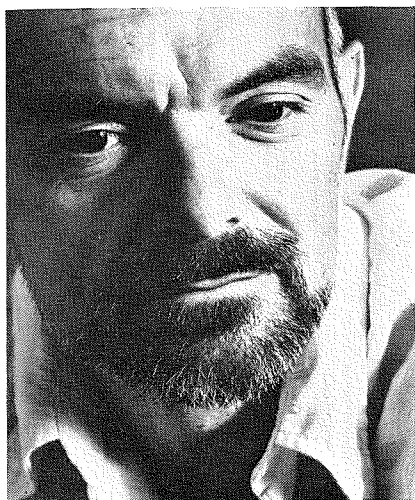
**programmablad
van de nederlandse operastichting,
uitgegeven in combinatie
met het "opera-journaal"**

- rolverdeling
- korte inhoud
- agenda
- foto's van de medewerkers

inlichtingen
de nederlandse operastichting
stadsschouwburg amsterdam
tel 020-25 54 54

Rhoda Levine

Lewis Brown

Scheveningen – Circustheater
10 juni
Amsterdam – Stadsschouwburg
12, 14 en 17 juni
Rotterdam – Schouwburg
20 juni

Of Mice and Men

Carlisle Floyd
Opera in drie bedrijven
Libretto van de componist naar de
gelijknamige roman van
John Steinbeck

Muzikale leiding	Michael Charry
Regie	Rhoda Levine
Dekors en kostuums	Lewis Brown

George Milton	Julian Patrick
Lennie Small	William Neill
Curley	Jan Blinkhof
Candy	Frederick Burchinal
Curley's wife	Riki Turofsky
Slim	Thomas McKinney
Carlson	Rudolf Ruivenkamp
Ballad Singer	Jan Handerson
8 Ranch Hands	Frits van Erven Dorens
	John van Heumen
	Ton Kluizenaar
	Rud Knaven
	Jan Rijsenbrij
	Dick Schaar
	Frits van de Ven
	Kees van Zuijlekom

Het Omroeporkest
Koorensemble o.l.v. Thijs Kramer

Kostuums vervaardigd in eigen
atelier o.l.v. Ruth Hellmer
Dekors vervaardigd in eigen atelier
o.l.v. Nico Out
Pruiken en grimewerk o.l.v.
Henk van Dreumel

Pauze na het 2e bedrijf

**Fotograferen en het vervaardigen
van bandopnamen tijdens de
voorstellingen is niet toegestaan**

**It is strictly prohibited to take
photographs and make films or
tapes during te performances**

Eerste bedrijf

eerste tafereel

'Of Mice and Men' is de tragische geschiedenis van het najagen van een simpele illusie door twee rondzwerfende boerenarbeiders: zelf een huisje en een eigen boerenbedrijfje te bezitten.

George en zijn kameraad Lennie, die traag van begrip is en het lichaam en de kracht van een reus met de geest van een kind in zich verenigt, liggen altijd overhoop met hun bazen en met de wet, omdat het Lennie op een zielige manier nu eenmaal onmogelijk is om uit de moeilijkheden te blijven.

Als het stuk begint, zijn ze weer eens een keer op de vlucht voor de politie en daardoor herhaalt zich een van hun praktisch dagelijkse rituelen: wanhoop en boos gedreig van George, gevolgd door beledigd zijn en gemok van Lennie en tenslotte toch weer een verzoening. Lennie heeft een muisje bij zich dat hij doodgeknuffeld heeft. George dwingt hem het dode diertje af te geven, maar wanneer hij het weggooit, komt Lennie in opstand en vertelt George hoeveel hij van zachte dingen houdt, die hij kan aaien en knuffelen. Lennie wordt getroost met de belofte, dat hij later allemaal levende troeteldieren zal krijgen. Hij vraagt George om nog eens over hun droom te vertellen. Om Lennie weer in zijn humeur te brengen, vertelt George een boel kleinigheden over huis en boerderij die ze eens hopen te hebben. Lennie raakt er helemaal opgewonden van en begint mee te fantaseren. De mannen gaan rustig slapen, terwijl in de verte dreigend een politiesirene loeit.

tweede tafereel

De volgende ochtend komen George en Lennie bij een boerderij, waar ze gehoord zijn door de jonge eigenaar, de onaangename, twistzieke Curley. Voor hun komst hebben Curley en zijn vrouw, een ordinair, knap en koket jong vrouwtje een hevige ruzie, in het bijzijn van de oude boerenarbeider Candy. Curley's vrouw beschuldigt haar man er van, haar te verwaarlozen en zegt dat hij onverschillig is. Ze dreigt ergens anders wat meer attenties te gaan zoeken. Curley stuurt haar de slaapschuur van de knechts uit en verbiedt haar, daar nog verder te komen. Lennie en George arriveren en terwijl zij hun bezittingen aan het uitpakken zijn, komen de boerenknechts terug van het avondeten naar de slaapschuur. De voorman, Slim, vertelt dat er een nestje honden op komst is en de mannen vragen of ze er een mogen hebben. Dan komt Curley's vrouw weer terug. Ze doet net of ze op zoek is naar haar man en flirt brutaal met de arbeiders. Slim en Candy dringen er op aan, dat ze weer weg zal gaan. Als ze verdwenen is, begint Carlson, de assistent van de voorman, opgestookt door zijn konuuten Candy te sarren dat hij zijn oude hond, die in de slaapschuur een ondraaglijke stank verspreidt, moet afmaken. Candy protesteert op een zielige manier, maar wordt door de anderen overschreeuwd.

Wanneer Carlson de hond buiten dood schiet, stormt de Balladezanger, een arbeider die pas laat thuiskomt, naar binnen, verschrikt, omdat hij het schot gehoord heeft. Nadat men hem verteld heeft wat er gebeurd is, klimt hij in zijn kooi en zingt een ballade, terwijl de arbeiders meezingen. Lennie vleit George, die zich wat ongelukkig voelt, of hij ook geen hondje van Slim mag hebben. De Balladezanger speelt nog een stukje op zijn harmonica, terwijl het doek valt.

Tweede bedrijf

enige weken later

George die geïnteresseerd in een krant bladert en tegelijkertijd met Slim zit te praten, ontdekt een advertentie waarin een klein boerenbedrijf wordt aangeboden. Vriendelijk probeert Slim George af te raden te sterk aan zijn illusie te hechten, maar hij wordt afgeblaft en George geeft driftig te kennen dat hij en Lennie niet het geïsoleerde en eenzame leven van een boerenarbeider zullen blijven leiden en dat hun droom om een eigen huis en boerenbedrijfje te hebben nog eens waar zal worden.

Later, wanneer hij Lennie, die inmiddels een hondje heeft, de advertentie voorleest, luistert Candy mee en vraagt of hij ook mag meedoen. Als lokmiddel biedt hij zijn spaargeld aan. Na wat rekenen komt George tot de conclusie, dat zij met hun drieën het huis en het bedrijfje binnen een maand kunnen kopen. Dol van plezier dat ze een eigen huisje en een eigen leven zullen hebben, beginnen de

mannen te dansen en dan komt de vrouw van Curley binnen. Dit maakt een plotseling einde aan de vrolijkheid. George scheldt haar uit, omdat ze weer naar de slaapschuur is gekomen en hij en Candy smeken haar om weg te gaan voor haar man haar ontdekt. Maar ze blijft. Curley, die ruzie maakt met Slim en Carlson, komt de schuur binnen en vindt haar daar. Achterdochtig en jaloers zoekt hij ruzie met Lennie en valt hem aan. Terwijl George tegen Lennie schreeuwt dat hij moet oppassen, verbrijzelt Lennie Curley's hand. Nadat ze Curley hebben laten beloven dat George en Lennie niet zullen worden ontslagen, verdwijnen Slim en Carlson met Curley en zijn vrouw, die hij in het bijzijn van de mannen vernederd heeft.

Op aandringen van Candy en Lennie leest George nog eens hardop de advertentie voor, terwijl het doek zakt.

Derde bedrijf

Eerste tafereel

Lennie is wanhopig omdat hij onopzettelijk de dood van zijn hondje veroorzaakt heeft en heeft zich in de hooischuur verstopt.

Curley's vrouw komt binnen, ze heeft een koffer bij zich en is kennelijk van plan om weg te lopen. Zij en Lennie beginnen elkaar over hun dromen en fantasieën te vertellen, geen van beiden let op wat de ander zegt: zij droomt van een schitterende carrière als filmster; hij van troeteldiertjes op zijn boerderij. Lennie vertelt haar, dat hij er dol op is om zachte dingen te aaien en Curley's vrouw zegt dat hij haar dan maar eens over het haar moet strijken. Lennie is geobsedeerd door de zachtheid van haar haren en wanneer ze, aanvankelijk boos en later doodsbang, tracht zich uit zijn greep te bevrijden, probeert Lennie, die bang is om met haar ontdekt te worden, haar gegil te smoren. Hij schudt haar als een razende door elkaar en breekt daarbij haar nek. Zich vagelijk realiserend wat hij gedaan heeft, loopt Lennie angstig de schuur uit. Kort daarna komt Candy, die op zoek is naar Lennie, binnen en ontdekt het lichaam van Curley's vrouw. Ontzet roept hij George, die buiten met Slim en de anderen met hoefijzers aan het werpen is. Als Candy, George en Slim het lijk zien, overreedt Slim George, dat hij Lennie moet gaan zoeken en hem zelf moet doodschieten, voordat Lennie opgespoord en door Curley en Carlson gelyncht zal worden. Terwijl George, totaal gebroken, met Slim naar buiten gaat, vervloekt Candy in drift het dode lichaam van Curley's vrouw.

Tweede tafereel

Ergens op een open plek wacht Lennie, bevend van angst, op George. George arriveert en tot groot verdriet van George wil Lennie beslist doen alsof ze weer eens woedend op elkaar zijn en of er weer een verzoening volgt. Lennie, die doodsbenuwd is wanneer hij in de verte de arbeiders met Curley en Slim hoort tieren, wordt door George gerustgesteld, dat ze niet naar hem op zoek zijn. Lennie is verrukt als George aanbiedt, nog eens over hun droom te vertellen. Na een mislukte poging om Lennie neer te schieten, slaagt George er tenslotte in het pistool af te vuren en doodt Lennie, op het ogenblik dat die zich in extase verbeeldt, dat hij hun droomhuis in de verte ziet liggen.

De knechts en Curley, die het schot gehoord hebben, treffen de twee eenzame figuren en lopen, onverschillig voor het tragische gebeuren, weer weg.

Synopsis

act one, scene 1 :

'Of Mice and Men' is the tragic story of two migrant ranch workers' pursuit of a simple dream: to own a small house and farm of their own. George and his slow-witted travelling companion, Lennie, who has the physique and strength of a giant and a child's mind, are in constant difficulty with their employers and the law because of Lennie's pathetic inability to stay out of trouble. In the opening scene, they are once more fleeing the police and this provokes a re-enactment of one of their almost daily rituals: exasperation and angry threats from George, followed by injured feelings and sulking from Lennie, and eventually still another reconciliation. Lennie has a mouse with him which he has killed by petting it. George forces him to surrender the dead mouse and, when George throws it away, Lennie protests, telling George of his love for soft things he can stroke and pet. Lennie is consoled by the promise of live pets in the future, and then pleads with George to recount once again their dream.

George, to humor Lennie, tells in great detail about the house and farm they hope to have one day soon. Lennie, unable to restrain his excitement, joins George in the telling. As the two men happily settle down for the night, a police siren whines ominously in the distance.

scene 2 :

George and Lennie come to a ranch the following day, having been hired by Curley, the disagreeable, contentious young owner of the ranch. Before their arrival, Curley and his wife, a cheaply pretty and flirtatious young woman, have a violent argument in front of the old ranch hand, Candy, in which Curley's wife accuses her husband of neglect and in difference, and threatens to seek attention elsewhere. Curley orders her out of the bunkhouse and forbids her to return to it. Lennie and George soon appear and, as they are unpacking their belongings, the ranch hands return to the bunkhouse from their supper. Slim, the stalwart ranch foreman, announces a new litter of puppies and, as the men clamor for them, Curley's wife re-appears. Pretending she is looking for her husband, she flirts brazenly with the ranch hands, despite Slim and Candy, who urge her to leave. When she is gone, Carlson, the assistant foreman, abetted by the other ranch hands, begins harassing Candy to give up his old dog, whose smell is unbearable in the bunkhouse. Candy pitifully protests but is eventually overwhelmed by the shouted demands of the men. When Carlson shoots the dog outside, the Ballad Singer, a ranch hand, burst in, alarmed at having a shot. After he is told what has happened, he slowly climbs into his bunk as the ranch join him in singing his lonely ballad. Lennie pleads with a distressed George for one of Slim's puppies. The Ballad Singer plays a final strain of the ballad on his harmonica as the curtain falls.

act two : some weeks later :

While intently perusing a newspaper as he talks with Slim, George discovers a want-ad for a small house and farm. Slim gently tries to discourage George from pursuing his dream and is angrily rebuffed, George passionately insisting that his and Lennie's life will not be the lonely life of isolation of the typical ranch hand, and that their dream of owning their own house and farm will become a reality. Later, while reading the want-ad to Lennie, who now has his puppy, George is overheard by Candy, who asks to join them in their venture and offers his savings as inducement. After some calculation, George concludes that the three of them will be able to buy the house and farm in one month. As the men sing of their excitement at having a home and life of their own, Curley's wife enters and the merriment abruptly stops. George angrily denounces her for coming to the bunkhouse and he and Candy plead with her to leave before her husband discovers her. She willfully insists on staying and Curley, arguing with Slim and Carlson, comes into the bunkhouse and finds her. Suspicious and threatened, he provokes a fight with Lennie and attacks him. When George shouts to Lennie to protect himself Lennie crushes Curley's hand. After extracting a promise from Curley that George and Lennie won't be fired, Slim and Carlson exit with Curley, who has been humiliated in front of the men. George, at the urging of Candy and Lennie, reads the want-ad aloud to them once again as the curtain falls.

act three,

scene 1 :

Lennie is disconsolate at having inadvertently killed his puppy, and is hiding it in a stall in the barn when Curley's wife enters, carrying a suitcase and obviously preparing to leave the ranch. She and Lennie begin to confide their dreams and fantasies to each other, neither aware the other is speaking : hers, a glamorous career as a movie star ; his, to have pets on his farm. Lennie tells her of his love of stroking soft things, and Curley's wife invites him to stroke her hair. Lennie is fascinated with the softness of her hair, and when she, at first annoyed and later in terror, tries to free herself from his grasp, Lennie, frightened at being discovered with her, tries to smother her screams, and then, shaking her violently in anger, breaks her neck. Dimly realizing what he has done, Lennie furtively leaves the barn. Candy soon enters, looking for Lennie, and discovers Curley's wife's body. Distraught, he calls for George, who is outside the barn playing horseshoes with Slim and the ranch hands. When Candy has shown George and Slim the body, Slim urges George to find Lennie and shoot him, himself, before Lennie is tracked down and brutally lynched by Curley and Carlson. As George, broken, exits with Slim, Candy furiously curses the dead body of Curley's wife as the scene ends.

scene 2 :

Lennie, shivering with dread, waits for George in the clearing. George enters and Lennie, to George's great distress, insists they go through their ritual of angry threats and reconciliation. Lennie, alarmed when he hears the voices of Curley and the ranch hands, is reassured by George that he is not the target of their search. Lennie is delighted when George offers to recount their dream once again. After one abortive effort to shoot Lennie, he finally succeeds in firing the pistol and killing him at the moment Lennie ecstatically imagines he sees their house and farm in the distance. The ranch hands and Curley, hearing the shot, converge on the two lonely figures and seeing what has happened they exit indifferent.

Agenda

Of Mice and Men – Carlisle Floyd

do.	10 juni	Scheveningen	Circustheater	20.15 uur
za.	12 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
ma.	14 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
do.	17 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
zo.	20 juni	Rotterdam	Schouwburg	20.15 uur

Seizoen 1976/1977

De volgende serie voorstellingen :

De liefde voor drie sinaasappelen – Serge Prokofiev

Muzikale leiding	Hans Vonk
Regie	Rhoda Levine
Dekors en kostuums	Robert Israel
Nederlandse bewerking	Han Wilmink
De Klaverkoning	Tom Haenen
De Prins	Alexander Oliver
Leandro	Max van Weegberg
Prinses Clarissa	Anke Brokstra
Pantalone	Meinard Kraak
Truffaldino	Adriaan van Limpt
Celio	Hubert Waber
Fata Morgana	Mary Willems
Smeraldina	Ans Philippo
De keukenmeid	Arnold van Mill
Farfallo	Lieuwe Visser
Linetta	Maud Ockers
Nicoletta	Mia Monsma
Ninetta	Roberta Alexander
Heraut	Fons van Zijl
Ceremoniemeester	Rudolf Ruivenkamp

Het Rotterdams Philharmonisch Orkest
Het Nederlands Operakoor
Koordinator: Thijs Kramer
Leden van het Nationale Ballet
(wijzigingen voorbehouden)

vr.	10 september	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
zo.	12 september	Amsterdam	Stadsschouwburg	13.30 uur
di.	14 september	Scheveningen	Circustheater	20.00 uur
za.	18 september*	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
di.	21 september*	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
do.	23 september	Eindhoven	Stadsschouwburg	20.15 uur
di.	28 september	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur

* voorstellingen in het kader van de Kunsttiendaagse.

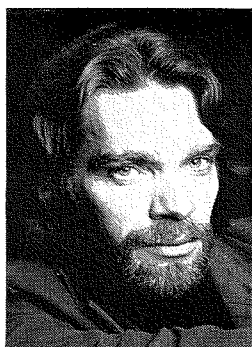
Solisten

Julian Patrick

William Neill

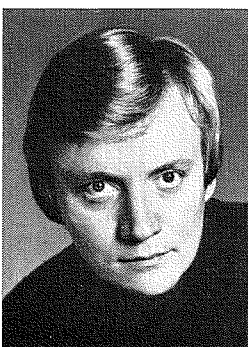
Jan Blinkhof

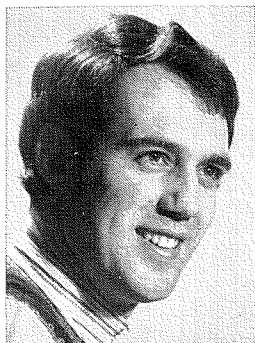
Frederick Burchinal

Riki Turofsky

Thomas McKinney

Rudolf Ruivenkamp

Jan Handerson